Злинаючи з висот де мислить вічне світло
Й сади кружляють вище всіх рухомих сфер
Масковане майбутнє полум'яніє в небесах

Чекаємо твоєї ласки моя другине
Божистий маскарад і глянути не смій
Коли ж заголубіє на горизонті Острів Мрій

Над атмосферою підноситься театр
Без інструмента будував його черв'як Замір
Втім сонце залило веселчасті майдани
Морського міста що десь вирнуло з-за хмар
Голубки на дахах знайшли спочин жаданий

Он сфінксів череда тюпачить до сфінксарні
Пастуший спів обрид на вічнім попасанні
Театр будовано з неплинного вогню
Як зоряні тіла що живлять порожню

А ось уже й спектакль
Засів я назавжди в партерному фотелі
Коліна лікті голова даремний цей пентакль
Скрізь по мені вогні ростуть як імортелі

Актори нелюди якісь премудрі монстри
Тут демонструють дресированих людей
Так ось ти
Земле подерта латкована річками де-не-де

Вже краще день і ніч сидіти у сфінксарні
Щось намагатись розгадать поки тебе з'їдять